

Veteranbilar i Paris

Claes-Göran Barrestam

När Lars Lindahl och resten av det trogna mopedgänget åkte på mopedutflykt till Söderby golfbana den 12 september var jag mig i Frankrike och missade därför den utflykten, tråkigt nog, för jag hade gärna varit med, men jag hade roligt på mitt håll. Jag besökte en utställning av veteranfordon tillsammans med goda vänner som bor i Paris.

Urvalet av fordon blir naturligtvis annorlunda i ett annat land. Det var några fordon som jag tyckte var mer intressanta än andra. Inte beroende på att de är mer sällsynta, dyrbara eller så utan helt beroende av personlig smak och vilka minnen som är förknippade med de olika bilmodellerna.

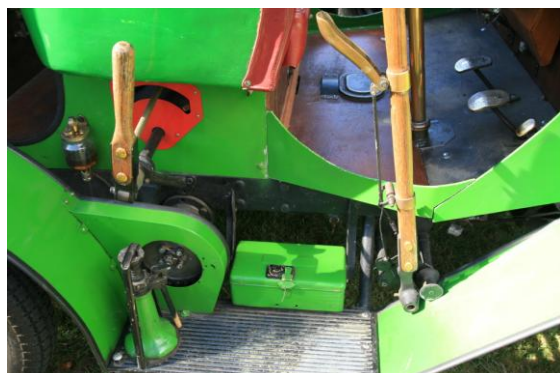
Fordonen stod uppställda på en gräsplan och kördes fram för

bedömning av en jury och senare prisutdelning. Vem som vann vet jag inte och tyckte inte heller att det var intressant.

Den äldsta bilen var av ett märke som jag aldrig hört talas om.

Eftersom den heter Forest och tydligen är tillverkad i Wisconsin så bör den vara amerikansk. Jag har letat efter den på Internet men inte hittat den. Det kanske är någon av läsarna som vet något? Ägaren körde runt på området och den verkade fungera bra.

Bland fordonen fanns tre bilar från slutet av 20-talet och början av 30-talet från de största franska märkena. Till att börja med en Renault.

Det här är en Citroën.

Och den tredje är en Peugeot.

När jag var liten och bodde i Sala hade en av grannarna en Renault CV4. Den

krånglade ofta och jag stod som 6-åring bredvid och tittade på när grannen mekade. Det väcker minnen till liv när man ser ett välvårdat exemplar.

En av mina favoritbilar är Citroën B11.

Min svärfar hade en sådan och det är den enda veteranbil min fru kan tänka sig att äga. Den är naturligtvis inte så originell eftersom kvalitén var bra och många fortfarande finns kvar. Den här med utbyggda bakluckan bör vara från mitten av femtiotalet.

Simca 8 1200 Beline från ca 1950 kommer jag ihåg från min tid som mekanikerpraktikant i verkstaden på Bilbolaget i Uppsala. Vi hade en sådan som inbytesbil och den stod ganska länge innan den blev såld. Jag har för mig att det från början var en licensbygd Fiat som så småningom fick lite mer franskt stuk över sig.

Interiören i Simcan är lite lyxig för att vara tidigt 50-tal.

Så här kan man ju också styra ut sin bil om man vill fånga juryns uppmärksamhet.

En annan bil som jag kommer ihåg från min tid på Bilbolaget sommaren 1960 är Peugeot 403. Det var en välkonstruerad bil med mycket hög kvalitet.

Det var kul att se en Simca Aronde igen. Det finns nog inte så många kvar i Sverige.

Snyggt exemplar både utvändigt och invändigt.

Bland övriga franska bilar fanns naturligtvis även klassiker som Renault Dauphine.

Fiat 850 Sport Coupe var en bil med liknande design som också fanns i ett exemplar på marknaden.

och Simca Vedette.

En bil som jag gillade designen på när den var ny är den här lilla Simca sportcupén som fanns i två varianter på utställningen. Förmodligen var det två olika årsmodeller.

Renault Juva 4. Min fars favoritbil i början av femtiotalet men när han köpte sin första bil blev det en VW 1200 från 1955 som han köpte begagnad av Bertil Beijergård på Perssons. Det blev sedan min första bil eftersom jag fick den av min far när han köpte en ny VW 1200 1965.

Enkel inredning men förmodligen tillräckligt utrustad för den tiden.

Tyvärr blev jag tvungen att ta bilden genom sidorutan.

Ganska snygg och tidsenlig design.

Även motorrummet var välstädat.

Den fanns i en mera praktisk variant som också var med på utställningen.

Kul släpkärra bakom en Citroën.

Citroën Mehari från slutet av 60-talet.

Ett par franska transportbilar som man inte ser så ofta i Sverige.

En Facel Vega Facellia från början av sextiotalet.

Jag kan inte mycket om märket men så här stod det på sidan av bilen.

Navkapseln kanske också säger något för den som kan märket.

Klädseln verkar vara lite ovanlig men den kanske ventilerar bra. Det kan ju bli lite klibbigt med läderklädsel i det varmare franska klimatet.

Som avslutning min absoluta favorit på den franska utställningen. Det är ju ingen fransk bil men kul. Fiat Abarth 695 SS. Varför jag tycker det är så roligt med de allra minsta bilarna vet jag inte men jag har alltid gillat minibilar.

Det är bara att titta på bilderna och njuta.

A bientôt,

Claes-Göran